

Pred stanovanjskim poslopjem se nahaja povsod gospodarsko poslopje: šupa za orodje, nadalje pokrito gnojišče, kjer mešajo kompost, ter nekaka klet za shranjevanje murvinega listja, ki ga uporabljajo za krmljenje gosonic-sviloprek. Hlevov na Japonskem nimajo, ker živina tam ne vozi tovorov. Japonci goje največ sviloprejk, ker prinaša kmetovalcu najboljše dohodke. Japonska proizvaja še danes 60% celokupne proizvodnje surove čiste svile, ki je kljub konkurenci umetne svile še zmiraj ohranila svoje visoke cene. Japonski kmet goji v nasadih tudi bambus, ki ga uporablja za gradnjo hiš, plotovja, orodja itd. Na poljih, ki so najskrbneje obdelana, raste soja (fižol Daljnega vzhoda), sladek krompir, melone, fige, pa tudi vinsko trto gojijo v svrhu pridelovanja namiznega grozdja. Kjer zemlja ni za omenjene razstline, posadijo čajeve grmlje.

Japonski kmet brez izjeme zapisuje vse dohodke in izdatke v svoje knjige ter zamore vsakomur dnevno pokazati bilanco svojega posestnega stanja. Knjige vodijo tako vzorito, da tega ne najdemo niti na zapadu. Pri malem kmetu znaša čisti letni dobiček v našem denarju 28.000 Din. Hektar zemlje stane izredno visoko ceno 420.000 Din, to je deseti do tridesetkrat več kot na zapadu. Te visoke cene so posledica pomanjkanja zemlje. Da je japonsko kmetijstvo tako visoko razvito, je pripisovati predvsem moderni ljudski šoli s šestletnim obveznim poukom, nadalje celi vrsti najboljših srednjih in visokih kmetijskih šol. V vsaki vasi imajo občinskega ekonomista, ki je kmetovalcem na razpolago z nasveti in praktičnim razkazovanjem. Japonska vlada izda ogromne svote za pospeševanje kmetijstva. Svoje strokovnjake pošilja vsako leto po vsej Evropi, da študirajo naše izkušnje ter jih doma vzorecjo s svojimi. V kmetijskih knjižnicah nižjih, srednjih in visokih šol se nahajajo skoro vsa glavna dela nemške, angleške, francoske, italijanske kmetijske literature.

Kmetijstvo ima na Japonskem zato prav dobre pogoje, ker skrbi gosto železniško omrežje in pa dobre ceste za to, da spravijo pridelke čim preje na tržišča. V mestih imajo moderne tržnice in hladilne naprave, kjer se prodaja blago prebivalcem sorazmerno po ceni, dota v ogromnih količinah. Poleg tega skrbijo v raznih preizkuševališčih za dobro kakovost pri-

delkov, posebno svile, tako da nihče ne more škodovati slovesu japonskega blaga. Iz vsega tega je razvidno, da bi se tudi mi Slovenci lahko marsičesa naučili od kmetijskih sotrpinov na lepem Japonskem.

St. Peter pri Mariboru. Na zadnji seji okrajnega cestnega odbora se je sklenilo, da se začne z nadaljevanjem cestne zgradbe Nebova—Ložane, in sicer še v teku prihodnjih tednov. No, da bi le ne ostalo samo pri obljubah, kakor se je že večkrat zgodilo. Saj je pa tudi cestna zveza St. Peter—Nebova—Ložane z banovinsko cesto velike gospodarske važnosti kakor tudi za vse kraje zgornjih Slovenskih gor. — Pomanjkanje krme bo občutno. Kmetovalci že sedaj prodajajo odvižno živino ali pa jo koljejo doma, ker cene živini močno padajo. — Suša je že občutno posušila naša polja. Na mnogih krajih že primanjkuje vode, tako da jo morajo voziti od drugod. — Na obletnico smrti nekdanjega šentpeterskega župana Ludvika Fluherja je bila v kapelici Matere božje na Melavskem hribu sveta maša. Ta mična kapelica na prijaznem hribčku, s katerega je lep razgled na Dravsko polje, Pohorje in na Kozjak, bo v prihodnjem letu prenovljena. — Tudi prvi klopotci so se že oglasili, da čuvajo naše gorice pred ptičjim rodom.

Marenberg. Dne 17. julija smo imeli v Marenbergu imeniten pevski obisk. Ljubljanski visokošolci so zapeli v Brudermanovi dvorani precej slovenskih pesmi. Obenem je govoril visokošolec o našem razmerju do nemške narodne manjšine. Opozoril je na krivice, ki se go-dijo Slovincem v Avstriji. Poudaril je, da smo Slovenci bolj pravicoljubni. Držimo se načela: vsakemu svoje. Damo Nemcem, kar jim gre z ozirom na njihovo število, zahtevamo pa tudi za Slovence v Avstriji istih pravic. Njihovo krasno petje nas je tako navdušilo, da želimo, da se prihodnje leto spet povrnejo v naš, narodnostno slabo zavedni kraj. — V mariborski splošni bolnici je umrla na jetiki darežljiva soproga tukajšnjega advokata g. dr. Winterhalterja v starosti 35 let. Pokopana je bila v Ma-

riboru. — V Zgornji Vižingl je umrla 25 letna Antonija Račnik.

Sv. Ana v Slov. goricah. Hranilnica in posojilnica pri Sv. Ani proslavi v nedeljo, dne 7. avgusta tega leta na slovesen način tridesetletnico svojega obstoja s sledečim sporedom: Ob pol 10. uri bo slovesna služba božja za vse žive in rajne zadrugarje. Popoldne ob treh pa bo v Katoliškem prosvetnem domu slovesno zborovanje s slavnostnim govorom g. Ignacija Tirša, revizorja iz Ljubljane in tukajšnjega rojaka. Na sporedu je tudi igra »Oderuštvo in dobrot«. Med odmori igra tamburaški zbor od Sv. Benedikta. Hranilnica in posojilnica je za veliko obmejno župnijo v gospodarskem in narodnem oziru velika dobrot, ker navaja k varčevanju in pomaga v denarni stiski. Vsi prijatelji zadrugištva, pridite ta dan na prijazen hrib Sv. Ane. Odbor.

Negova. Pretekli teden je žalostni glas naših zvonov naznanjal tužno vest, da je umrla gospodinja ugledne Vogrinčeve hiše v Radvenicah. Po mučni bolezni, katero je potrpežljivo prenašala, sprevidena s svetimi zakramenti, je mirno v Gospodu zaspala Roza Vogriniec, stara 62 let. Bila je izredno dobra gospodinja in priljubljena pri vseh, kar je pričal njen veličasten pogreb. Ob odprtem grobu je govoril ganljive besede vlč. gosp. Anton Trstenjak, za kar mu bodi hvala, kakor tudi cerkvenemu pevskemu zboru, ki je pod vodstvom g. Mirka Hajnžiča zapel prelepe žalostinke. Onstran groba naj ji sveti večna luč! Zalujočemu možu in otrokom naše sožalje!

Zavrč. Prihodnjo nedeljo, to je 7. avgusta, se bo obhajala v lepi završki župniji cerkvena slovesnost v počestvenje 40 letnice mašništva tamkajšnjega g. dekana in konzistorijalnega svetnika Antona Podvinski. Slavljencevo dobrotno srce se je izlivalo na vseh službenih mestih lavantinske škofije, kjerkoli je g. jubilan deloval kot kaplan ali kot župnik, zlasti je razgibal v vseh župnijah versko življenje. Vse občine župnije Zavrč, kjer g. jubilan deluje 15 let, so mu že pred leti podelile v znak njegovega vnetega delovanja v dušnem pastirstvu in za gospodarski napredek častno občanstvo. Irvaležni župljani želimo tudi sedaj svojemu dušnemu pastirju, ki je v svoji skromnosti in z ozirom na težavne gospodarske razmere odklonil vsako izvincerkveno pro-

Ulice starega mesta so ozke, večinoma tako ozke, da bi se eden naših vozov komaj skozi pretil; in prav je tako. Ali pa je res prijetnejše v tistih dolgih in širokih ulicah novodobnih mest, kadar po njih brije zimska burja? V jeruzalemskih tesnih, vijugastih ulicah pa se prav kmalu pomiri najhujši vihar. Mesto je naraščalo v teku tisočletij. Še Herod Veliki, tisti, ki je vladal za časa Kristusovega rojstva, mu je na severo-vzhodu pripojil višino Bezeta ter s tem raztegnil daleč tje na sever mestno obzidje. »Herodova vrata« še dandanes spominjajo na to. Tudi »kraj mrtvaških glav« (Kalvarija) je bil za časa Kristusove smrti zunaj obzidja; šele Rimljani so ga mestu pritegnili in s tem tudi na severno-vzhodnem voglu razširili trdnjavo. Dasi pa se je mesto vedno povečevalo, ulice so ostajale večinoma nespremenjene; ohranjale so vsaj svojo smer. Vendar površina mestnega tlaka je sedaj zvišana povprečno za najmanj 5 do 10 metrov. To pa je zopet prišlo tako. Jeruzalem je bil mnogokrat razdejan, razvalin pa niso odstranjevali, ampak kar zravnali so prostor ter nanj stavili nova po-

slopja. Če torej hodimo po Križevi cesti, hodimo prav v isti smeri kakor je Kristus nesel križ, pa mestoma po pet in več metrov više, kakor se je hodilo takrat.

Nadvse zanimivo je zlasti vzhodno obzidje jeruzalemskega mesta nad dolino Jozafat. Tu je stal veličasten judovski tempel z vhodom iz doline, imenovanim »Zlata vrata« (porta aurea). Skozi ta vrata so hodili tudi Kristus in apostoli v tempel; vendar so ta vrata sedaj zazidana. To pa je zopet prišlo tako. Skozi ta vrata je na Cvetno nedeljo v slovesni procesiji prišel Jezus Kristus v tempel. Po njegovi napovedi, da bo Sin človekov enkrat zopet prišel, je krščanska pravljica poslej trdila, da bode ravno skozi ta vrata prišel. Leta 70 po Kr. r. so Rimljani judovski tempel popolnoma razdejali; v 7. stoletju pa so se Mohamedovi privrženci polastili tempelskega prostora ter leta 636 postavili tu svojo prekrasno mošejo Omarjevo. Zvedeli pa so seveda tudi za starokrščansko pravljico o Jezusovem prihodu skozi Zlata vrata.

(Dalje prihodnjič.)

va na Novi Zelandiji, sedi takorekoč na ognjeniku in ta občutek je dostikrat neprijetnejši nego veselje nad zakladi in rodovitnostjo zemlje.

==

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z ručičo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.

slavo, naj ga Bog ohrani še dolgo čvrstega in zdravega med nami!

Stoperec pri Rogatcu. Dne 21. julija tega leta je umrl v mariborski splošni bolnici tri in pol leta star Janko Kamenšek, sin finančnega podpreglednika iz Stoperec. Vzrok smrti je bilo vnetje možganske mreže. Pogreb istega se je vršil dne 23. julija tega leta na mestnem pokopališču v Mariboru.

Sv. Andraž v Haložah. Tužno so peli zvonovi in nam naznanjali, da se je dne 23. julija ob pol šestih uri zvečer preselil v večnost g. Franc Simenčič, vinogradnik v Belausku. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazala dolga vrsta prijateljev in znancev, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti in ga s težkim srcem izročili materi zemlji. V iskrenih besedah sta se poslovila od rajnega č. g. duhovni svetnik in g. Alojzij Kos, žandarmerijski narednik iz Zavrč. Pevci so mu zapeli žalostinke doma, pri cerkvi in ob odprtem grobu. Rajni Simenčič je bil vzor soproga, očeta in gospodarja, vzor globokovernega kristjana. Njegov zdrav humor in veseli značaj je očaral vsakega, ki je imel priložnost biti vsaj nekaj časa v njegovi gostoljubni hiši in njegovi veseli družbi. Dragi nepozabni prijatelj, spavaj sladko v domači zemlji! Težka je bila ločitev, a tolaži nas zavest, da križ nam sveti govorji, da vidimo se nad zvezdami. Njegovi blagi gospe soprog in otročičem naše iskreno sožalje!

Sv. Frančišek v Sav. Joljni. V pondeljek, dne 25. julija, sta bila v naši župnijski cerkvi poročena posestnik Franc Rajter, po domače Tišler in Anica Slatinšek, po domače Urhova. Nevesta je bila skozi devet let cerkvena pevka solistinja, ki je s svojim lepim sopranom poveljevala slavo božjo. Čestitamo! — Pomankanje dela in zasluzka je postalo občutno za mnoge že tudi pri nas, kar je posledica propadanja lesne trgovine. Prejšnja leta so imeli nekateri zaslužek pri popravilu ter gradnji cest, a sedaj vse delo počiva, ker pravijo, da ni denarja. Radovedni smo, kdaj se bodo začele spolnjevati obljube, dane lansko jesen.

Št. Ilj pri Velanju. Tukajšnja posojilnica obhaja letos 25 letnico svojega obstoja. Dne 4. avgusta mine 25 let, odkar je začela poslovati. V spomin na to bo priredila v nedeljo, dne 7. avgusta, posebno proslavo z govorom o združništvu, s petjem in kratko gledališko predstavo. Govoril bo g. nadrevizor Vlado Pušenjak, ustanovitelj posojilnice. Je to tudi njegov jubilej, saj je posojilnica v Št. Ilju prva, ki jo je bil ustanovil. Prijatelji združništva, pridite v nedeljo v Št. Ilj!

Sladka gora. Na god sv. Ane, dne 26. julija, smo spremili k večnemu počitku moža, ki zasluzi, da mu tudi v Slovenskem Gospodarju postavimo spomenik. Matevž Jagodič je bil vzoren krščanski mož, stara slovenska korenina. Bil je skrben cerkveni ključar skozi 20 let, in obenem je bil tudi ubožni oče. Njegovo vzorno življenje je poznala vsa župnija in ga spoštovala. Na grobu nas je domači g. župnik še enkrat spomnil na njegove čednosti in ga nam postavil za zgled. Zlasti je omenil njegovo bogudnanost. Križev in nadlog mu ni manjkalo, in če ga je kdo pomiloval, je z veselo-otožnim smehljajem odgovoril: »Je že tako božja volja.« Svojo vdanost je zajemal seveda iz svoje globoke vernosti. Omenil je nadalje njegovo odkritosrčnost. Bil je pravi Izrael, v kojem srcu ni bilo prostora za kako zvižanost. Naj v miru počiva! — Dobri ljudje nas zapuščajo. Pretekli petek smo pokopali Nežo Fidler, sestro preč. g. Jakoba Marzidovskega, vojnega kurata v pokoju. Tudi ta je bila vzgledna župljanka, katero je tudi dičila vda-

nost v božjo voljo v raznih križih, ki tudi nje niso prizanesli. Od njene hiše je cerkev marsikaj prejela. Bila je tudi drugim dobrotljiva. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Šmarje pri Jelšah. Huda suša vlada naprej in stori, da zemlja vedno bolj zeva in otavo in poljske pridelke suši brez človeškega napora. — Blizajo se naši največji prazniki: velika maša in sv. Rok. Romarji bodo prihajali in odhajali tudi že prej, ker obiskujejo tudi Sladko in Tinsko goro. Za one, ki se vozijo z železnico, naznajamo, da imajo od celjske strani pri vsakem vlaku naravnostno zvezo Grobelno—Šmarje. Za romanje iz mariborske strani pa ima najlepšo zvezo vlak, ki odhaja iz Maribora ob devetih ter po presledku 10 minut na Grobelnem pripelje v Šmarje ob 11. uri. Kdor pa se z večernim vlakom pelje iz te strani, pride na Grobelno ob sedmih, ima takojšnjo avtobusno zvezo pri gostilni Vuga. Na dan Marijinega vnebovzeta se vršijo slovesne službe božje v župnijski cerkvi; ob štirih popoldne pa gre procesija k Sv. Roku, kjer bodo slovesne večernice s pridigo. Drugi dan pa dvojna slovesna služba božja in več tihih sv. maš. Na dan sv. Roka je tudi pri »Žalostni kapeli« ob osmih sveta maša z nagovorom.

Sv. Miklavž na Boču. Komu se je pred leti sanjalo o oni rajski tihini in pred svetom tako skrbno skriti gorski planoti med Bočem in Drevenikom. Kako daleč, daleč je za nami čas, ko so okrog leta 1350 pozidali grofje Triestinski sredi te zelene planinske tišine božji domek sv. Miklavža, tako svojevrstno lep in zanimiv, da nehote pritrjuješ pesniškim besedam Sardenkovim. Načrt za to cerkvico so morale narediti prave gorske vile, tako bajno idilično lego in obliko ima. Žal, da nam je o njeni davni preteklosti malo znanega, ovenčana pa je zato tem bolj s pristno gorsko zgodovino v obliki mišnih pravljic in pripovedk, iz česar se da sklepati, da Sv. Miklavža niso motili viharji stoletij. Tiho je kraljeval na divni planoti vse do današnjih dni, ko sta S. P. D. podružnici Rogaska Slatina in Poljčane ob neumornem prizadevanju bočkega župnika č. g. Slavka Cilenška opozorili svet na lepote zaklade bočke gore. Trumoma potujejo sedaj meščani in podeželani na Boč, ne morda zaradi modernosti planinstva, pač pa iz gole potrebe, poživiti si duha in telo z lekom planinskih višav. In ti, Sv. Miklavž, cela stoletja si vztrajal za nas, nagomilil si nam polno darov, predniki naši jih še niso umeli ceniti, črpali pa homo sedaj mi iz neusahljivega bogastva tvojega blagoslova. Ko obhajaš v nedeljo, dne 7. avgusta, svojo cerkveno proslavo, pohitimo z navdušenjem k tebi po tisti kostrivniški stezici, o kateri je slovit naš pesnik dejal: »O, kako svetopisemska ljuba in lepa je ta pot, zakaj ni večna?«

Laško. V Zedinjenih ameriških državah je umrl pred kratkim v starosti 80 let neki Avgust Brehm, ki je zapustil 10.000 dolarjev premoženja. Iščejo se dediči. Brehm, po poklicu brivec, je bil rojen v Celju ali nekje v celjskem okraju. V Ameriko se je preselil leta 1878, mogoče v času okupacije kot ubožnik. Vsakdo, ki bi mogel o Brehmu kaj povedati, naj sporoči to Blažu Zupancu v Laškem.

Debeli ljudje dosežajo z vestno uporabo naravne »Franz Josefove« grenčice izdatno iztrebljenje črevesa brez vsakega napora. Mnogoštevilna poročila zdravnikov-strokovnjakov potrjujejo, da so tudi oni, ki bolujejo na ledvicah, protinu, revmatizmu, kamnih in sladkorni boleznih, zelo zadovoljni z učinkom naše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špacerijskih trgovinah. 5

Laško. Kr. banska uprava je v laškem okraju razpisala osem mest banovinskih cestarjev. Razpisana cestarska mesta odpadejo na sledeče ceste: Na progi Radeče—Celje so razpisana tri cestarska mesta, in sicer prvo Laško—Sevce, drugo Sevce—Dolenje, tretje Dolenje—Zidani most. Na progi Marija Reka—Trbovlje sta razpisani dve cestarski mesti, in sicer prvo Podmeja—Gabersko, drugo Gabersko—gostilna Sušnik. Na progi Trbovlje—Sevnica je razpisano eno cestarsko mesto, in sicer Zidani most—Loka. Na progi Breg—Dežno je razpisano eno cestarsko mesto v odseku Breg—Sele. Na progi Sv. Marjeta—Hrastnik eno cestarsko mesto v odseku Sv. Marjeta—Marno. Prosilci, ki hočejo prositi za razpisana mesta, ne smejo biti mlajši kakor 23 let, in ne starejši kakor 30 let. Prošnje z vsemi potrebnimi prilogami je vložiti do 15. avgusta pri okrajnem cestnem odboru v Laškem.

Svetina pri Celju. Župnijski urad Sv. Rupert nad Laškem naznanja vsem romarjem in prijateljem idilične Svetine, da se vrši lepa nedelja, dne 7. avgusta tega leta. Bo dvojno sveto opravilo, in sicer ob 6. in 10. uri. Pridite v prijazni planinski kraj, da se Materi božji priložite in navžijete zdravega zraka!

Sv. Rupert nad Laškim. Velika nesreča je zadelala hišo Jožefa Mlakar, po domače Stopinška. Isti dan, 6. julija, sta namreč umrla gospodar Jožef Mlakar in njegova 20 letna hčerka Marija, ki je bila komaj tri mesece poročena. Dolgotrajna zavratna bolezen je uničila 48 letnega moža, ki zapuščala žalujočo ženo in več mladoletnih otrok. Lepo sta se pripravila na smrt. Počivajta v miru! — Po velikih težavah se je vendar začela graditi prepotrebna cesta Sv. Rupert—Sečjaves, a sedaj je delo na pol poti zopet obtičalo: pri znanih sedanjih denarnih stiskah ni mogoče dvigniti večjih vsot. Upamo pa, da bo do pozne jeseni cesta dograjena, saj ima le 900 metrov dolžine.

Vojaške zadeve.

Pešadijska podoficirska šola — natečaj za 1932. leto. — I. I. P. — Za vstop v pešadijsko podoficirsko šolo (Beograd, Bileče in Zagreb) je termin za vlaganje prošenj (20. april) prekoračen. Razu navedenih, drugih pešadijskih podoficirskih šol ni. Prosite za sprejem v katero drugih podoficirskih šol, po pogojih, navedenih v današnji številki.

Prevod iz pešadije v drugi rod vojske. — Isti kot zgoraj. — Lahko prosite za prevod iz pešadije k mornarici, artiljeriji, konfidi ali v katero tehničnih trup, vendar je gotovo, da vam je rekrutna komisija določila z oziroma na Vašo sposobnost pravi rod vojske, zato prošnja za prevod brez tehtnega razloga ne bo imela uspeha.

Fredčasno odsluženje kadrovskega roka. — J. Š. B. — Potrjeni ste bili letos v vojaške, pozvani boste na odsluženje roka šele prihodnje leto. Vi pa želite že letos k vojakom. — Prošnja za vpoklic v kader še v tek. letu naslovite na komando ter jo kolekujete s 5—20 dinarskim kolkom. Prošnja bo ugodno rešena le v slučaju tehtnega razloga (siromašnost, brezposelnost itd.), kar naj potrdi na prošnji sami županstvo.

Skrajšanje kadrovskega roka. — J. Š. Zg. L. p. Sl. B. — Po združnem stanju in odsluženem roku združnih članov, kot ste navedli v svojem vprašanju, ima Ignac, roj. 1911. leta pravico na skrajšani rok vojaške službe, ker ima dva predhodna zadržarja s polnimi roki (18 mesecev). Ob priliki rekrutacije naj z vojaškimi izjavami dokaže službo njegovih predhodnih družinskih članov, ča mu bo odrejen skraj-